

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpatul Constantinov Nicolai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Constantinov Nicolai Gheorghii, născut la 10 iulie 1943, originar și domiciliat în or. Ceadâr-Lunga, str. Tolstoi 69.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 02.10.2013 pînă la 29.04.2014;*

2. *Instanța de apel de la 05.08.2014 pînă la 04.11.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 29.01.2015 pînă la 25.02.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 29 aprilie 2014, **Constantinov Nicolai** a fost condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalent cu suma de 4 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Constantinov Nicolai fiind cunoscut cu hotărîrea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 20 noiembrie 2008 și decizia Curții de Apel Comrat din 17 martie 2009, despre necesitatea executării cerinței ce ține de acoperirea gropii, săpată în colțul grădinii sale, situate pe str.Tolstoi nr.69, or.Ceadâr-Lunga, la hotar cu gospodăria lui Chiseev Stepan și Chiseeva Elena, situată pe str.Tolstoi nr.67, or.Ceadâr-Lunga, cît și repararea bordurii reclamantului, deteriorată de el, știind că este obligat să execute hotărîrea judecătorească, intenționat nu execută hotărîrea judecătorească menționată și refuză executarea ei, chiar și după ce prin hotărîrea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 13 noiembrie 2012, a fost sancționat cu amendă în mărime de 50 unități convenționale pe art.318 alin.(1) Cod contravențional, care de asemenea prevede răspunderea pentru neexecutarea intenționată a hotărîrii instanței de judecată.

În drept, acțiunile inculpatului Constantinov Nicolai au fost încadrate în baza art. 320 alin.(1) Cod penal - neexecutarea intenționată a hotărîrii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Constantinov Nicolai a declarat apel, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În argumentarea apelului, inculpatul Constantinov Nicolai a invocat că, el nu a executat hotărîrea instanței de judecată din vina martorilor Chiseev S și Chiseieva E.,

Cadastru și Primăria, din vina procuraturii, care nu au dus corect urmărirea penală și a încălcat drepturile sale cu privire la informație și apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2014, a fost respins ca nefundat apelul inculpatului Constantinov Nicolai, cu menținerea sentinței.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că, Constantinov N., cunoscând despre hotărîrea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 20.11.2008 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 17.03.2009, cu privire la obligarea lui de a astupa groapa, săpată la colțul grădinii, la hotarul cu terenul lui Chiseev S. și Chiseeva E., de asemenea despre repararea bordurii deteriorate de el, știind despre faptul, că este obligat să execute hotărîrea instanței de judecată, intenționat nu a executat-o și a refuzat de a o face.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului precum că groapă la care se face referire este un bazin, refuză să repare bordura deteriorată pe motiv că este proprietatea sa și că nimeni nu are dreptul să între pe teritoriul său, or, argumentele sale au fost cercetate în ședință de judecată pe cauza civilă Chiseev S. și Chiseeva E. împotriva lui Constantinov N. privind respectarea dreptului de vecinătate și există a hotărîre judecătorească definitivă în acest sens, care este obligatorie pentru persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Argumentele inculpatului precum că pe dosarul în cauză lipsesc probe care dovedesc vina inculpatului Constantinov N. în săvârșirea faptei prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, instanța de apel le-a respins, deoarece contravin probatoriului administrat, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Constantinov N. urmează a fi apreciată ca o tactică de apărare, ultimul urmând scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Cît privește pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, i-a aplicat o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, ținînd cont de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, care se atribuie la categoria celor ușoare, de personalitatea acestuia, că este pensionar, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana acestuia, care la locul de trai se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost judecat, aplicîndu-i o pedeapsă corectă, echitabilă și în limitele legii.

5. La 02 ianuarie 2015, inculpatul Constantinov N., a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, considerînd ilegală și solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hătărîri de achitare pe motiv că dînsul se consideră nevinovat de cele imputate. Recurentul își argumentează recursul privitor la încălcarea drepturilor sale cu privire la informație și la apărare. Totodată, recurentul menționează că procuratura a săvârșind un șir de încălcări la urmărirea penală.

5.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de inculpatul Constantinov N., solicitînd respingerea acestuia, deoarece în recursul declarat, nu se conțin temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor

invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că inculpatul Constantinov N. în argumentarea recursului, face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea lui sînt încălcări procedurale admise de organul de urmărire penală și de instanțe la judecarea cauzei, însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art.430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să indice eroarea ce s-a comis, în coraport cu cel puțin unul din temeiurile enumerate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de inculpat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, și anume că, instanțele judecătorești nu au dat o apreciere corectă probelor administrate pe cauza respectivă, astfel fiind pronunțate hotărâri ilegale de instanțele de fond și de apel, iar dînsul a fost incorect condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

De asemenea, Colegiul reține că criticile formulate de recurent în recursul declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința sa în instanța de fond și apel și, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate, nu s-au stabilit.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală, iar recursul ordinar declarat de inculpatul Constantinov N., este inadmisibil, deoarece acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul Constantinov Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2014, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **18 martie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan